

мѣ шпалѣте. И когѣто слѣгите принѣсоха свѣщїте при брадѣта мѣ, ѡгнь голѣмъ излѣзѣнъ ѿ брадѣта мѣ, и пѣшисе на снѣа цю стоеха на ѡколе, и изгорї до седемдесе нечѣстїви. И катосе разгнѣва Севїръ рече: добреми гѣвореше скѣдскїо, царь заще магѣсникъ Харалѣмпїй, и сака и ѿ мене така да ѿ вѣрне мѣбїте вѣины, каквѣто цю оучинї сосъ него. Пѣсле рече на свѣбїте велмѣжи: не казвѣтеми; кѣи ѣ тѣмъ Хрїстѣсъ оу когѣто Харалѣмпїй вѣрѣва. Рече мѣ крїспъ епѣрхъ: Хрїстѣсъ ѣ сынъ Марїинъ ѿ влѣдъ рѣденъ. Рече некой ѡрїстѣрхъ на крїспа: Не владослѣви шкѣмне. ѿ дѣкаси познѣлъ ты ѡнѣа тѣинствѣа; ѿ дѣка знѣешъ коѣ ѣ была Марїа, илї кой ѣ Хрїстѣсъ; речемѣ крїспъ сосъ гнѣвъ: дїаволе, пѣлиси премѣдръ ты ѿ мене; ѿговорї ѡрїстѣрхъ: пѣ добре развѣрамъ ѿ тебе: Севїръ царь рече на ѡрїстѣрхѣ: ѿ слѣа главѣ, мене ли на инаѣтъ хорѣтишъ; ѿговорї ѡрїстѣрхъ: нї господїне царю, не тебе на инаѣтъ, илї дрѣгомѣ некомѣ на инаѣтъ, но за Хрїста гѣворимъ правш и дерзновѣннш. ѡ цѣро понѣже вѣшесе запѣлїлъ ѿ гнѣвъ, земѣ ѣдѣнъ лѣкъ сосъ стрѣла, и шпнѣго, и испѣстї набре стрѣла та, говорѣйки: ѣла тѣка Хрїстѣ, ако живѣешъ на небѣто, слѣзни дѣлѣ, кѣрдїсай чадѣрете на землѣта, зацїдѣ ете че гѣтвимъ цѣнкъ на вѣрхъ тебе, имамъ доволна вѣйска датї стѣримъ каршїа, слѣзни тѣка и застанї влїзѣ примѣне: ако ли не, ѣто ще да собѣримъ небѣто, ще да оугѣсимъ слѣнцето, и ке датѣ оулѣвимъ сосъ рацѣте. Такїва и дрѣги хѣлы катѣ гѣвѣ-